

Ludwig-Maximilians-Universität München

Ludwig-Maximilians-Universität München, Eingang Amalienstraße mit den beiden allegorischen Erzfiguren Sieg der Wissenschaft (links) und Wahrheit (rechts), von Hermann Hahn, 1907/10, gegossen von Wilhelm Rupp

Πριν κάνω αίτηση Erasmus να παρακολουθήσω ένα ακαδημαϊκό έτος στη Γερμανία (καθότι ήταν η πρώτη φορά που θα πήγαινα) φανταζόμουν ότι θα πάω σε μια χώρα όπου θα υπάρχουν απέραντες πεδιάδες και όπου όλοι θα είναι ανοιχτόχρωμοι, διαφορετικοί από τον δικό μας λαό αλλά πολύ πολύ φιλικοί. Σε κάποια «έπεσα μέσα»! Πράγματι όταν χρησιμοποίησα το S-Bahn (=προαστιακός) για πρώτη φορά στο Μόναχο, έβλεπα τόσο πράσινο που χανόταν το μάτι μου. Ο κόσμος ευγενικός και πρόθυμος να σε βοηθήσει. Τόσο που κάποιες στιγμές αναρωτιόσουν, είναι δυνατόν να σου φέρονται τόσο καλά χωρίς να περιμένουν τίποτα από σένα; Και όμως ναι, είναι ένας λαός που προσφέρει απλόχερα, σε βοηθάει στο ο,τιδήποτε, αρκεί να είσαι και εσύ αντίστοιχα ευγενικός μαζί τους και να τους σέβεσαι. Θα μπορούσα να μιλάω για ώρες σχετικά με την 10μηνη παραμονή μου στο Μόναχο και με τις εμπειρίες που έζησα εκεί.

Έμενα σε μια ιδιωτική εστία (κατ'επιλογήν) γιατί δεν ήθελα να μοιραστώ το μπάνιο και την τουαλέτα με κανέναν άλλο. Όχι, ότι θα πάθαινα κάτι φυσικά (καθώς ξαναπήγα στη Βιέννη για πρακτική μετά από 1 χρόνο και πέρασα καταπληκτικά, έχοντας συγκατοίκους από άλλες χώρες), απλώς η ελληνίδα μανούλα στεναχωριέται όταν το καλομαθημένο βλαστάρι της αναγκάζεται να ξενιτευτεί και να συνυπάρξει με ανθρώπους άλλων χωρών, λες και αυτοί είναι αγρίκιои και εξωγήινοι. Στο σημείο αυτό έχω να δηλώσω: Με τους συγκατοίκους δεν νιώθει ποτέ κανείς μόνος και έχεις την δυνατότητα να εξασκεί και στο σπίτι τα γερμανικά. Σχετικά με το πανεπιστήμιο τώρα.. Το κτίριο αρχικά τόσο καθαρό, με μια βιβλιοθήκη που σε ενέπνεε να διαβάζεις μέσα και με ένα αίσθημα ευθύνης ότι σου δίνεται η δυνατότητα να σπουδάσεις σε ένα από τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, άρα πρέπει να τα καταφέρεις. Και έτσι και έγινε, μοχθείς γιατί αναγκάζεσαι να μιλάς και να ακούς μόνο γερμανικά. Η συνεργασία μου με τους καθηγητές άψογη. Στο μεταξύ κατανοούν ότι είσαι αλλοδαπός, γι' αυτό κιόλας σε βοηθούν όσο μπορούν περισσότερο από την πλευρά τους. Υπήρχαν και στιγμές που φυσικά μου έλειψε η βοήθεια από τους γονείς μου, η επαφή μαζί τους όμως δόξα τον Θεό, γι' αυτό υπάρχει σήμερα το Skype, το Viber, το Messenger και άλλα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Κάποιες φορές ήθελα να κλάψω, όμως ήξερα ότι είναι κάτι που θα με ωφελήσει τελικά και έτσι έγινε. Ωριμάζεις κι και βγαίνεις στο τέλος νικητής. Αυτό αισθάνθηκα όταν μετά από ένα χρόνο επέστρεψα στην Ελλάδα και μετέβη στη Φιλοσοφική. Μιλούσα πια και διέκρινα στο πρόσωπο των καθηγητών μου ένα βλέμμα θαυμασμού. Μέσα μου είχα πλημμυρίσει από ευτυχία! Επιτέλους! Οι κόποι μου ανταμείβονται! Κατάφερα και μου λύθηκε η γλώσσα και ό,τι σκέφτομαι, να το λέω! Όντας Ελληνίδα από γονείς Έλληνες και κανένα συγγενή στη Γερμανία, τόσα χρόνια έπαιρνα τόσα ερεθίσματα από το φροντιστήριο, το ιδιαίτερο μάθημα, την σχολή και ποτέ δεν κατάφερα να είμαι τόσο εκφραστική γραπτά και προφορικά, όσο μετά το Erasmus. Είχα επιτύχει ένα πρώτο, βασικό στόχο. Με αυτό τον τρόπο κατάφερα να νιώσω τόση αυτοπεποίθηση, ώστε να μπορέσω να διδάξω γερμανικά για πρώτη φορά. Ήδη μετά από λίγους μήνες επιστροφής στην πατρίδα, άρχισε να κυκλοφορεί το νέο στη περιοχή που μεγάλωσα και ζω ακόμα, γι' αυτό και ήδη είχα προτάσεις συνεργασίας με φροντιστήρια και σχολεία, πριν καν αποφοιτήσω από την σχολή. Σήμερα πια, βρίσκομαι στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα της Γλωσσολογίας και Διδακτικής και προσπαθώ να εξελίξομαι συνεχώς. Γιατί ωραίο το προπτυχιακό των 4 χρόνων της σχολής μας, ωραίες και οι παραδόσεις στο 4^ο και 7^ο όροφο της φιλοσοφικής, αν δεν πάρεις κάποιες αποφάσεις για την ζωή σου όταν έρθει το πλήρωμα του χρόνου και δεν δράσεις, τότε είναι κρίμα. Θεωρώ ότι το Erasmus ήταν ό,τι καλύτερο έχω ζήσει μέχρι σήμερα. Έκανα φιλίες από όλο τον κόσμο, είδα μέρη που δεν ξέρω αν θα μπορούσα να τα επισκεφθώ αν δεν έφευγα γι' αυτό το διάστημα των 10 μηνών, μα πάνω από όλα αγάπησα τα γερμανικά, τον λαό της Γερμανίας και την κουλτούρα τους περισσότερο. Δεν πρέπει κανείς να το χάσει αυτό.

Δ.Μ.